

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JAN NEMLUVÍ PRAVDU?

Práce detektiva vyžaduje dobrý postřeh a schopnost pozorně si všimnout maličkostí.

Jednou jsem musel asi na hodinu odejít do vedlejší budovy. Protože jsem čekal důležitý telefonický rozhovor, uložil jsem svému zástupci Janovi...

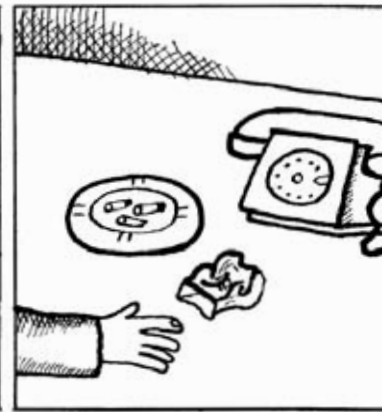
...aby se po tu dobu nevzdaloval z kanceláře. Ujistil mne, že můj příkaz splní.

Vše jsem si zařídil a skutečně asi za hodinu se vrátil.

Jan mi sděloval, že po celou dobu, co jsem byl pryč, seděl u telefonu. Nikdo mne však nevolal a ani nikdo nepřišel do kanceláře.

Všiml jsem si však jediné maličkosti, která mne přesvědčila, že Jan nemluví pravdu.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si pamatoval, že když odcházel, byly v popelníku dva nedopalky, jednu cigaretu Jan kouřil a čtyři byly v krabičce. Když se vrátil, byla krabička prázdná a v popelníku byly pouze dva nedopalky. Znamenalo to, že cigarety musel Jan vykouřit mimo svoji kancelář. Ohňiček č. 19, červen 1979, ročník XXXX, s. 30

R E Š E N Í : Autorem vyrovnávacího gólu byl Karel. Při jeho střele byl na ukazateli skóre stále ještě stav 1:2. (Při Janově střele byl již stav 2:2.)
Ohlášek č. 11, únor 1980, ročník XXX., s. 32

KDO MLUVIL PRAVDU – JAN, NEBO KAREL? JAK TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Mám dva synovce, Karla a Jana, kteří jsou členy fotbalového klubu. Po každém zápase vždy oznamují jeho výsledek...

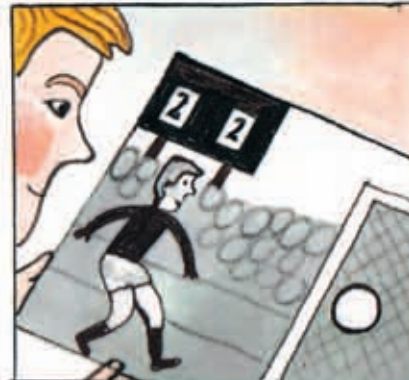
Minulou neděli hrálo jejich mužstvo nerozhodně – 2:2 – s velmi silným soupeřem.

Karel se chlubil, že to byl právě on, kdo dal vyrovnávací branku. Totéž tvrdil i Jan.

„Tady je fotografie, na které je vidět, jak střílím branku. Je to důkaz, že mluvím pravdu,“ řekl Karel.

„Ale z této fotografie je jasně vidět, že gól jsem vstřelil já,“ namítal Jan.

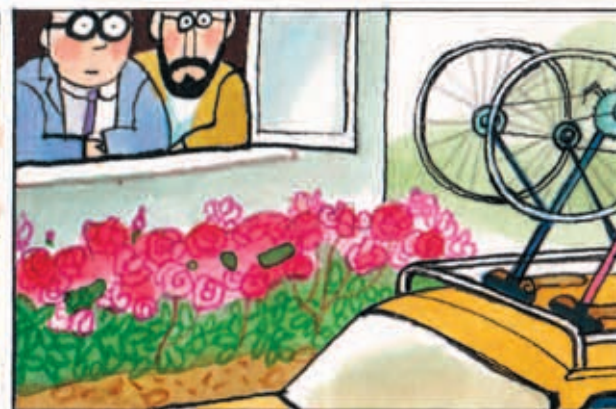

Ano, z fotografií jsem poznal, kdo byl autorem vyrovnávací branky.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE KAREL LHAL?

Byl jsem na návštěvě v rodině pana Emila. Vyprávěl mi o svém synovi: „Karel je výborný cyklista... již několikrát zvítězil.“

„Pojďte se podívat, právě odjíždí na krajský přebor...“ Karel měl dvě závodní kola upevněna na střeše automobilu a opatrně vyjížděl na silnici.

Domů se vrátil kvečeru a radostně mi podával velkou kytici rudých růží. „Jsou za první místo,“ oznamoval svému otci.

„Dostal jsem je na stupních vítězů...“ Ještě chvíli nám vyprávěl Karel o průběhu závodů – a pak jsem se se svými přáteli rozloučil.

Pan Emil mě šel vprovodit k zahradním vrátkům. Díval jsem se kolem sebe...

...a při loučení jsem řekl panu Emilovi, že Karel si své vítězství vymyslel, že lhal.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že ráno byl záhon u vilky plný růží. Večer, když odcházel, jich však hodně chybělo. Karel si z nich udělal kytici, o které tvrdil, že ji dostal za vítězství v závodě.

Ohniček č. 13, březen 1980, ročník XXX., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika rozmluvil svému příteli koupi domku z těchto důvodů: 1. Domek neměl sklep. Venkovní okénko do sklepa bylo falešné (bylo na úrovni podlahy místnosti v přízemí). 2. Také krb byl falešný – nedalo se v něm topit, protože na střeše nebyl žádný komín. Ohniček č. 14, březen 1980, ročník XXX., s. 32

PROČ DETEKTIV ŠTIKA ROZMLUVIL SVÉMU PŘÍTELI KOUPI DOMKU?

Můj přítel Jan chtěl koupit starší domek za městem. Ukazoval mi ho na fotografii... Velmi se mi líbil.

Slíbil jsem mu, že se na domek zajedu podívat. Doprovázel mě jeho majitel.

Stavení vypadalo zvenku docela zachovale. Uvnitř jsem si vše důkladně a pozorně prohlédl...

Majitel vychvaloval zejména přednosti velkého krbu a krásný výhled z okna.

Omlouval se však, že nemůže jít do sklepa, protože prý zapomněl klíče. Po návratu domů jsem ihned navštívil svého přítele.

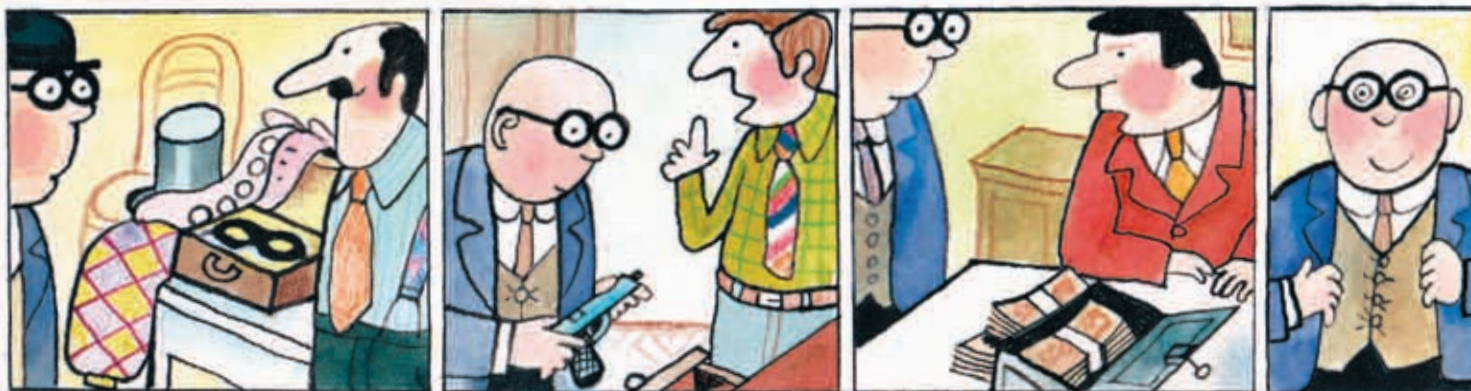
Doporučil jsem mu, aby domek nekupoval, a to zde dvou důvodů...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, KDO JE PACHATELEM?

Před lety jsem vyšetřoval loupež v jedné bance. Její ředitel mi podrobně vylíčil, jak došlo k přepadení.

Lupič měl na obličeji masku, namířil na pokladníka pistoli a ukázal mu papír s příkazem k vydání peněz.

Z loupeže jsem podezíral tři muže. První z nich, pan Emil, se právě chystal na maškarní ples. Tvrdil, že se zločinem nemá nic společného.

64

U pana Roberta jsem v bytě objevil pistoli. Vysvětloval, že není jeho: „Ne... není momoje, papapatří ka-kamarrrrádovi...“

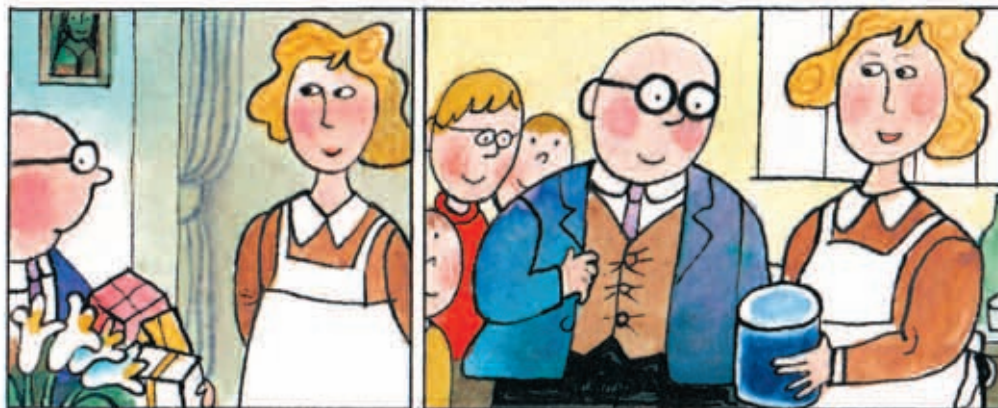
Třetí muž, pan Zdeněk, měl doma větší částku peněz. Přesvědčoval mě, že jsou to jeho úspory. „Chci si koupit domek. Poctivě jsem si je vydělal.“

Nebylo lehké určit pachatele loupeže. K jeho odhalení však přispěl jeden detail.

ŘEŠENÍ: Pachatelem loupeže byl pan Robert. Koktal, a proto napsal příkaz k vydání peněz na papír.
Ohníček č. 15, duben 1980, ročník XXXX, s.32

ŘEŠENÍ: Všechny děti musely vypláznout jazyk. Viník se poznal podle toho, že ho měl zbarvený do fialova. Ohniček č. 16, duben 1980, ročník XXX., s. 32

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL KLUKA, KTERÝ LHAL?

Jednou v neděli jsem byl pozván ke své tetě na oběd. Přinesl jsem několik drobných dáreků pro její syny...

...a teta mi zase s pýchou ukazovala, že pro mne připravila sklenici borůvkového kompotu. Věděla, že ho mám velmi rád.

Protože byl ještě čas, šel jsem si hrát na zahradu s dětmi. Asi v jednu hodinu nás zavolala k jídlu.

Všichni jsme si umyli ruce a zasedli k prostřenému stolu. V průběhu oběda však teta náhle zavolala kluky do kuchyně.

Na stole stála poloprázdná sklenice borůvkového kompotu. Každý z kluků tvrdil, že se borůvek ani nedotkl.

Bylo jasné, že jeden z nich lže. Ale který? Způsob, jak zjistit pravdu, byl však jednoduchý...

ČEHO SI VŠIML DETEKTIV ŠTIKA?

Vyšetřoval jsem krádež, ke které došlo v neděli ráno v zemědělském družstvu.

Jeden z vesničanů tvrdil, že viděl pachatele: „Určitě to byl on... Měl černého koně!“

Věděl jsem, že nedaleko od vesnice jsou stáje... Zašel jsem tam a chtěl jsem vědět, kdo byl brzy ráno na projížďce s černým koněm.

„Jezdím zásadně na Bělce,“ vypověděl první muž. Další mi s pýchou ukazoval hnědáka.

„Nikde jsem nebyl, na černém koni nejezdím,“ dodal muž v zelené čepici. Zdálo se, že na černém koni nikdo nevyjel.

Ale všiml jsem si jedné maličkosti, která mi pomohla odhalit pachatele.

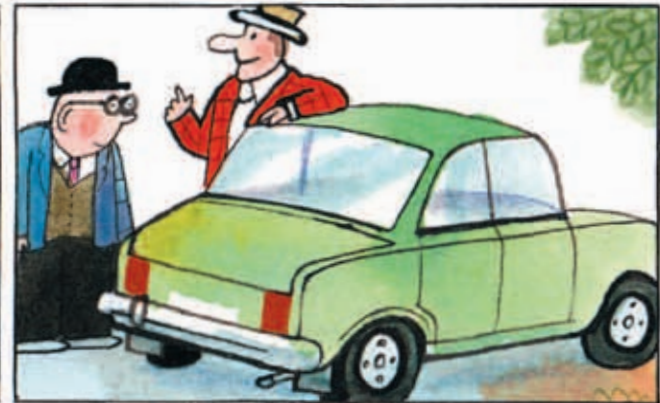
ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že u černého koně jsou třmeny spuštěny mimořádně nízko. Jeho jezdec musel mít vysokou postavu. Takovou měl muž v zelené čepici. Ohníček č. 19, červen 1980, ročník XXX., s.32

ŘEŠENÍ: Řidič neměl rezervní kolo. To, které bylo v zavazadlovém prostoru, nepatřilo k jeho vozu. Disk měl jen tři otvory.
Ohněček č. 20, červen 1980, ročník XXX., s. 32

CO CHYBĚLO ŘIDIČI KONTRO- LOVANÉHO AUTA?

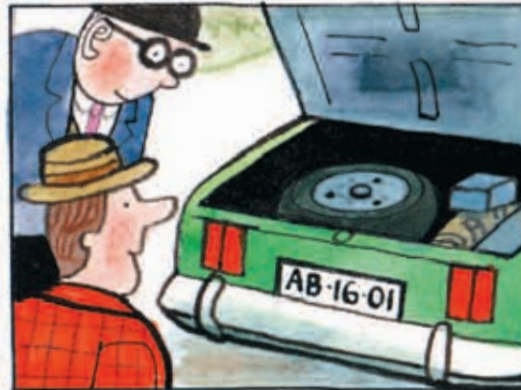
Před časem jsem spolupracoval se silniční kontrolou. Došlo při ní k zajímavé události.

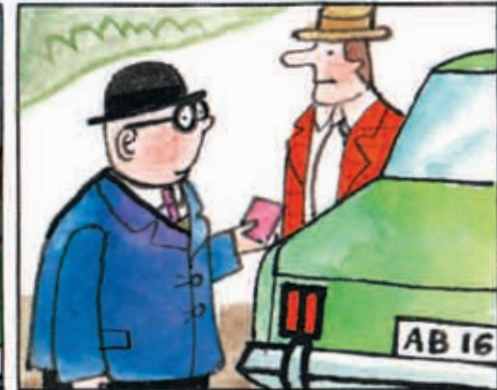
Prováděl jsem technickou prohlídku vozu. Zdálo se, že všechno je, jak má být.

Požádal jsem ještě řidiče, aby mi ukázal rezervní kolo.

Velmi ochotně mi otevřel zavazadlový prostor, kde měl náhradní kolo.

Ukončil jsem prohlídku a sdělil jsem řidiči, že vůz není v pořádku. „Chybí vám...“

KDO UDEŘIL PANA BLÁHU? A jak detektiv Štika určil pachatele?

Jednoho dne ráno za mnou přišel pan Bláha. Stěžoval si, že včera odpoledne jej v parku přepadl neznámý pachatel a ztloukl. Podezíral z tohoto ošklivého činu své dva sousedy, pana Petra a pana Pavla...

Viděl je vcházet do parku. „Seděl jsem na lavičce... pachatel se přiblížil zezadu a udeřil mě do hlavy.“

Ještě ráno jsem přivedl pana Petra i pana Pavla na místo zločinu. Petr přiznal, že byl včera odpoledne v parku a viděl na jedné z laviček sedět pana Bláhu. O jeho přepadení však nic neví.

Pan Pavel mi vyprávěl: „Odpoledne jsem seděl na této lavičce. Náhle jsem spatřil stín muže, byl za mnou. Právě napřahoval klacek, a tak jsem z parku utekl.“

– Dobře jsem si prošel výpověď pana Petra i pana Pavla. Bylo mi jasné, že pana Bláhu udeřil...

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika byl s panem Petrem a panem Pavlem v parku ráno. Všiml si směru stínu. Odpoledne musel dopadat obráceně, a pan Pavel nemohl tedy spatřit stín muže stojícího za lavičkou, na které seděl. Celou příhodu si vymyslel, protože tím chtěl od sebe odvrátit podezření.

Ohníček č. 1, září 1980, ročník XXXI., s. 32

ŘEŠENÍ: Pan Václav K. tvrdil, že před usnutím nařídil budíček na deset hodin. Protože však šel spát po osmé hodině, zvonil by budíček již v deset hodin večer, nikoliv ráno. V noci se mu podařilo nepozorovaně odejít z hotelu, vykrást rodinný domek a vrátit se zpět... Povídání o budíčku mělo prokázat jeho alibi.

Ohníček č. 2, září 1980, ročník XXXII, s. 32

JAKÉ CHYBY SE PAN VÁCLAV K. DOPUSTIL?

Vyšetřoval jsem noční krádež v jednom rodinném domku. Způsob, jak byla krádež provedena, ukazoval, že by pachatelem mohl být již několikrát trestaný Václav K.

Byl přechodně ubytován v hotelu nedaleko místa krádeže. Hned ráno jsem se za ním vypravil.

„Pan Václav K. přišel včera do hotelu asi ve 20 hodin a od té doby je ve svém pokoji,“ řekl mi muž v recepci.

Probudil jsem pana Václava, jehož pokoj byl v přízemí, a ten velmi energicky tvrdil, že s krádeží nemá nic společného.

„Včera večer jsem brzy usnul, asi po osmé hodině. Abych ráno nezaspal, nařídil jsem si budíček na deset hodin... podívejte se.“

Pan Václav K. se však dopustil jedné chyby... Poznal jsem, že lhal, a hned jsem jej usvědčil jako pachatele krádeže v rodinném domku.

KDE BYLA VÁZIČKA UKRYTA A JAK TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Z jednoho rodinného domku se ztratila zlatá vázička. Podle způsobu, jak byla krádež provedena...

...jsem usuzoval, že pachatelem by mohl být Václav D. Šel jsem za ním, abych si prověřil, kde byl a co dělal minulou noc.

Velmi ochotně mě pozval do svého bytu a jeho žena se ihned nabídla, že mi uvaří kávu.

Václav D. mě přesvědčoval, že s krádeží nemá nic společného. Jeho žena přinesla kávu a vybízela mě, abych si prohlédl dům.

Nic jsem nenašel, a tak jsem od pana Václava D. odcházel s nepořízenou.

Za okamžik jsem se však vrátil... pro zlatou vázičku i pro Václava D.

ŘEŠENÍ: Detektiv Šrika si všiml, že když Emil odjížděl, měl na ventilkou předního kola ochrannou čepičku. Ta tam však při jeho návratu chyběla. Emil vypustil z duše vzduch a zapomněl čepičku znovu našroubovat. Na poštu vůbec nejel a předstíral, že cestou píchl. Ohníček č. 15, duben 1981, ročník XXXI., s.32

ČEHO SI VŠIML DETEKTIV ŠTIKA?

Příběh, který budu vyprávět, není ani trochu detektivní. Je o prohaném Emilovi...

O dovolené jsem potřeboval poslat telegram. Pošta byla vzdálena asi 5 kilometrů, a vzhledem k tomu, že bylo již půl šesté a na poště zavírali v šest hodin, bylo nutno si pospíšet.

Požádal jsem proto dvanáctiletého Emila, aby na poštu dojel na kole. Tvrdil, že je to pro něho maličkost.

Řekl jsem, že na něho počkám v zahradě. Uplynulo však půl hodiny, hodina..., a Emil se stále nevracel.

Objevil se až téměř v sedm hodin. Tvrdil, že cestou píchl u kola duši. Na poštu musel jít pěšky, ale když tam přišel, měli již zavřeno.

Navíc cestou prý ztratil peníze. Řekl jsem Emilovi, že lže. Všiml jsem si totiž...

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL ŘIDIČE ČERVENÉ ŠKODOVKY?

Vracel jsem se autem do města. Náhle jsem u silnice spatřil muže, který na mne mával, abych zastavil.

Vyprávěl mi, že jel na kole a byl bezohledným řidičem vytlačen do příkopu. Stalo se to asi před pěti minutami.

Byla to červená škodovka... měla poznávací značku ABY-70-88. Dobře jsem si ji zapamatoval.

Vzal jsem muže do svého vozu, a když jsme přijížděli k nedalekému motorestu, spatřili jsme na parkovišti hledanou škodovku.

Vstoupili jsme do restaurace. Seděli tam tři hosté. Na první pohled jsem poznal, který z nich patří k červené škodovce.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že jeden host je již po obědě (pije kávu), druhý obědvá a třetí si teprve objednává jídlo. To byl řidič červené škodovky. Přijel krátce před příchodem detektiva Štíky do motorestu. Ohniček č. 22, červenec 1981, ročník XXXI., s. 32

REŠENÍ: Detektiv Štika si pozorně prohlédl obličejí jednotlivých cestujících. Muž, který tvrdil, že přiletěl ze Stockholmu, o Vánocích nemohl ve Stockholmu nastoupit do letadla jen v tričku. Ohníček č. 23, srpen 1981, ročník XXXI, s. 32

KTERÝ ZE ČTYŘ MUŽŮ LHAL? KDO BYL HLEDANÝ SANTOS?

Jednou o Vánocích jsem měl za-
držet muže, který se jmenoval
Santos.

Měl přiletět z Jižní Ameriky, z Buenos Aires. Znal jsem
jeho popis. Zvláštní znamení – dlouhé vousy. Na letišti
jsem přijel opožděně.

V celním prostoru již byli cestující ze
tří letadel. Shromáždil jsem kolem sebe
čtyři muže, kteří odpovídali popisu.

Jeden z nich přiletěl z Jižní Ame-
riky, ale nejmenoval se Santos.
Druhý tvrdil, že přiletěl z Lon-
dýna.

Třetí, který měl v ruce housle,
prolašoval, že přiletěl také
z Londýna. Muž v pruhovaném
tričku na mne volal, že se vrací
ze Stockholmu.

Chvilí jsem přemýšlel,
a pak mi bylo jasné, že
jeden z těchto čtyř
mužů lže.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO SPOLUŽÁK LŽE?

Dnes vám budu vyprávět o svém spolužákovi, se kterým jsem se setkal po deseti letech.

Pozval mě k sobě do svého bytu a ukazoval mi poháry a další ceny, které – jak mi vyprávěl – získal při různých cyklistických závodech.

Tvrdil, že téměř vždy zvítězil. Svá vítězství mi ukazoval na fotografiích.

„Tady jsem zvítězil ve Velké ceně Brna a tady jsem jako vítěz v Jarní ceně Bratislavy. Před svými soupeři jsem získal náskok téměř pěti minut,“ chlubil se můj spolužák. Dobře jsem si prohlédl všechny fotografie...

a brzy jsem poznal, že můj spolužák lže.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si například všiml, že na snímku, o kterém jeho spolužák tvrdil, že je z Velké ceny Brna, je vidět Pražský hrad. Tam, kde se vydával za vítěze Jarní ceny Bratislavy, bylo vidět, že jde o snímek z podzimního období.
Ohniček č. 8, prosinec 1982, ročník XXXII, s. 32

ŘEŠENÍ: Fotografů napadl muž ve svetru, protože při správném seřazení obrázků je na posledním exponovaném snímku. Ohníček č. 12, únor 1983, ročník XXXIII, s. 32

KDO NAPADL FOTOGRAFA?

V zoologické zahradě byl napaden fotograf, který pro jedno družstvo zhotovoval snímky návštěvníků.

Byl v bezvědomí převezen do nemocnice. Podařilo se mi však zjistit velmi rychle pachatele, protože jsem měl k dispozici fotografův aparát.

Prohlédl jsem si vyvolané obrázky, podle kterých jsem jej snadno určil. Vám jsem však pátrání ztížil.

Ukážu vám tři poslední záběry z fotografova filmu, ale jsou trochu přeházené.

Vášim úkolem je seřadit je tak, jak byly postupně fotografovány.

Pachatelem je totiž osoba, která byla fotografována jako poslední.

KDO VZAL PANU ŘEHOŘOVI JEHO RADIOPŘIJÍMAČ?

V minulém roce jsem byl na dovolené u jezera s písčitou pláží. Také tam jsem mohl objasnit jednu záhadu...

Mezi návštěvníky koupaliště byl také pan Řehoř. Opaloval se a poslouchal reportáž z fotbalového zápasu.

O přestávce přenosu se šel vykoupat. Když se však vrátil, čekalo ho nemilé překvapení.

Jeho radiopřijímač zmizel! Každý z jeho sousedů tvrdil, že nic neviděl.

Prohlásil to také jeho nejbližší soused pan Tvrdý: „Až do této chvíle jsem spal. O ničem nevím...“

Prohlédnete-li si dobře všechny obrázky, snadno pachatele krádeže odhalíte.

R E Š E N Í : Detektiv Štika to poznal podle toho, že byla na láhvi ještě nalepená viněta:
Kdyby láhev byla v moři od dubna, viněta by byla už určitě odlepená.
Ohniček č. 23, srpen 1983, ročník XXXII, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JDE O NEVHODNÝ ŽERT?

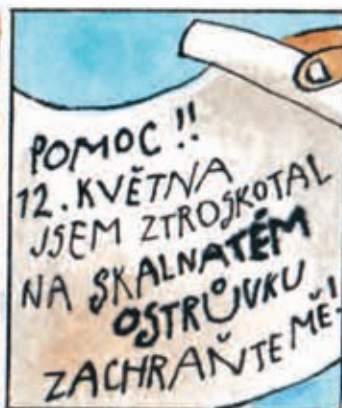

Svou letošní dovolenou jsem trávil u moře. Bylo to v červnu...

...a jednoho dne jsem viděl, jak k rybářům, kteří na břehu sušili sítě, běží malý chlapec.

V ruce měl lahev a vyprávěl rybářům, že ji právě teď vylovil z vody.

V láhvi byla zpráva, kterou jsem si také se zájmem přečetl.

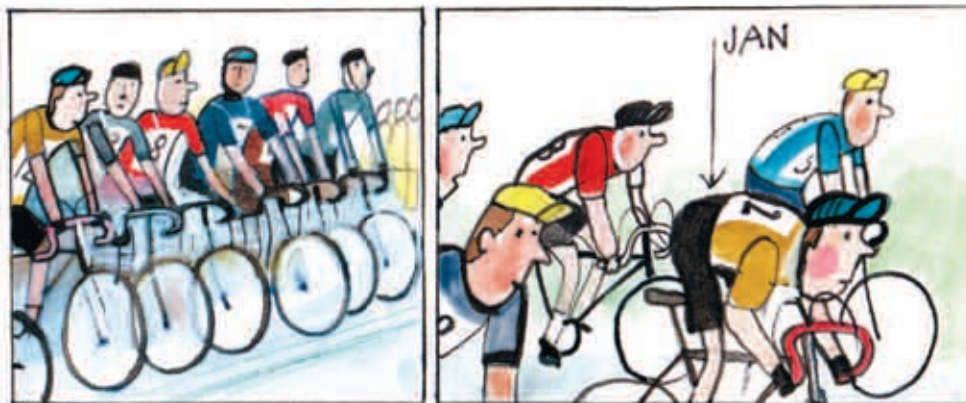

Rybáři chtěli hned vyplout na moře ke skaliskům, která byla asi pět kilometrů od břehu.

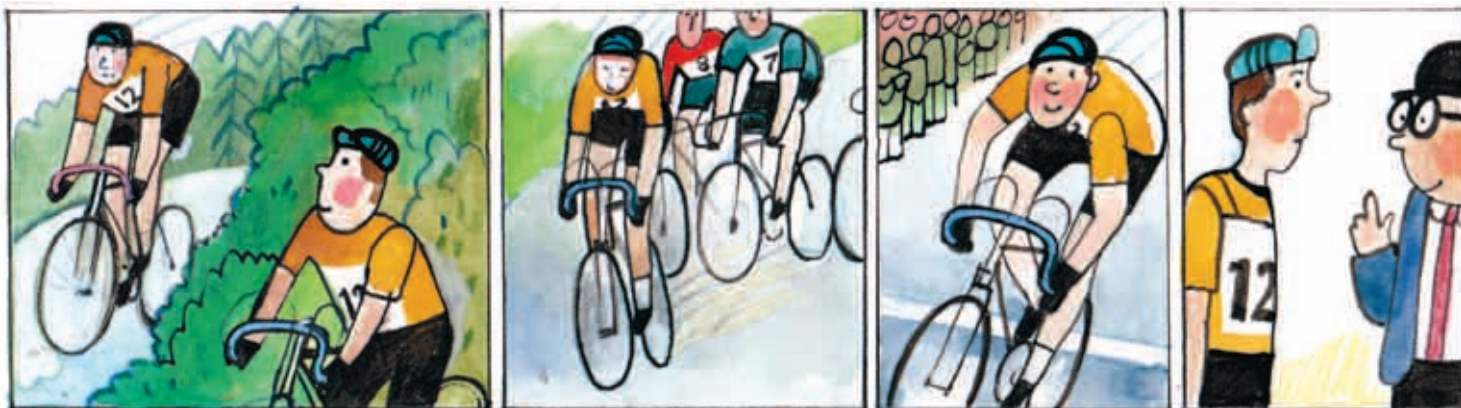
Záchranou akci jsem jim rozmluvil. Přesvědčil jsem je, že jde o nevhodný žert.

JAK DETEKTIV ŠTIKA PŘIŠEL NA PODVOD BRATŘÍ DLOUHÝCH?

Se zájmem jsem jednou přihlížel cyklistickým závodům, které se jely jako mistrovství starších dorostenců.

Podařilo se mi při nich odhalit podvod Jana a Petra Dlouhých. Byla to dvojčata, která nemohl nikdo od sebe rozpoznat.

Jak jsem se od nich později dověděl, domluvili si, že asi v polovině závodu v nepřehledných zatáčkách vymění Jana jeho bratr Petr.

Společali na to, že jejich nesportovní čin zůstane utajen. Petr, který vystřídal Jana, se brzy dostal do vedení závodu.

...a jako první dojel cílem. Na stupně vítězů však nenastoupil. Vzal jsem si Petra stranou a řekl jsem mu, že...

...vím o jejich nepoctivém jednání. Přiznal se. Jenom mu bylo divné, jak jsem na to přišel.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že Jan (12) měl řídítka obtočena červenou páskou. Do cíle však číslo 12 (Petr) přijelo na kole, jehož řídítka měla modrou pásku. Ohněček č. 22, červenec 1983, ročník XXXIII, s. 32

ŘEŠENÍ: Vzal ho pan Roman, který tvrdil, že neopustil svůj byt. Lhal, protože na stole měl věci, které nakoupil odpoledne.
Ohníček č. 5, listopad 1983, ročník XXXIV, s. 32

KAM SE ZTRATIL DOPIS PRO DETEKTIVA ŠTIKU?

Když jsem ráno opouštěl dům, volal na mě poštovní doručovatel. Řekl jsem mu, aby hodil dopis do schránky, protože spěchám.

V poledne jsem se vrátil domů, ale ve schránce nic nebylo.

Šel jsem ihned na poštu, kde mi zavolali pana Pecha. Ten mi potvrdil, že dopis skutečně dal do mé schránky.

Navštívil jsem proto své sousedy v domě. Chtěl jsem vědět, zda se dopis omylem nedostal k nim.

Pan Vrána mi ukázal všechnu poštu, kterou obdržel, můj dopis tam nebyl.

Pan Roman mi sdělil, že vůbec z bytu nevyšel. „Jsem trochu nemocen, a tak jsem raději zůstal doma.“

KDO BYL PACHATELEM KRÁDEŽÍ V KEMPINKU?

V jednom kempinku docházelo ke krádežím šatstva, magnetofonů, fotoaparátů i dalších cenných předmětů.

Nenápadně jsem u vchodu pozoroval lidi, kteří přicházeli a odcházeli z tábořiště.

Chodili nakupovat do blízkého městečka nebo si vyšli na procházku do okolí, kde byla řada zajímavostí.

K večeru se opět jedné rodině ztratilo šatstvo a hodinky.

Další muž tvrdil, že mu byl odcizen fotoaparát. Nikde jsem však nemohl nalézt žádnou stopu.

A přece jsem poznal, kdo je pachatelem krádeží. Chytl jsem ho téměř při činu.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml muže, který když vycházel z kempinku, byl vždy „tlustý“, ale při návratu byl nápadně „štíhlý“. Ukradené věci vynášel pod svou bundou.

Ohníček č. 6, listopad 1983, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že před vydáváním guláše pro první směnu byl hrnec plný. Když se začal vydávat guláš pro druhou směnu, byl však hrnec opět plný. Pro tuto směnu doléval kuchař do guláše vodu, a proto strážníkům jídlo nechutnalo.

Ohniček č. 7, prosinec 1983, ročník XXXIV, s.32

JAK DETEKTIV ŠTIKA OBJASNIL „GULÁŠOVOU ZÁHADU“?

Případ, o kterém vám budu vyprávět, by se mohl jmenovat „Gulášová záhada“. Moji přátelé mě požádali, abych jim pomohl vyřešit spor...

...o kvalitu přesnídávkového guláše v jejich závodní jídelně. Část strážníků jej chválila, zatímco druhým vůbec nechutnal.

A tak jsem jednoho dne zašel do závodní kuchyně, kde mi kuchař ukázal veliký hrnec plný guláše.

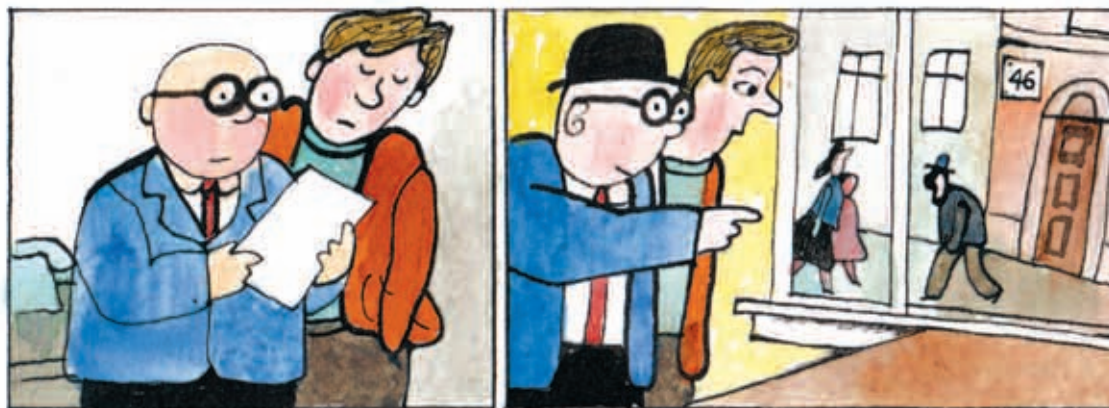

Vysvětlil mi, že guláš připravuje již ráno od šesti hodin, protože chce, aby bylo maso měkké.

Ochutnal jsem guláš se strážníky z první směny a byl skutečně výborný.

Pak jsem znovu zašel do kuchyně, abych se podíval, jak bude vypadat guláš pro druhou směnu.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE POMOCNÍK PORUŠIL JEHO PŘÍKAZ?

Před časem jsme vyšetřovali velmi složitý případ. Potřebovali jsme si také ověřit, kdo navštěvuje obyvatele domu č. 46.

Můj pomocník dostal ráno za úkol sledovat z okna protějšího domu nepřetržitě dům č. 46.

„Úkol je mi jasný! Jídlo a pití mám s sebou. Ani se od okna nehnu, spolehněte se!“

K večeru jsem svého pomocníka opět navštívil. Informoval mě, co během dne viděl.

Vyslechl jsem ho, ale vytkl jsem mu, že porušil můj příkaz – ani na okamžik se nehnout od okna.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že na stole jsou dvě lahve od minerálky, ačkoli ráno si jeho pomocník přinesl jen jednu. Další si tedy koupil během dne.
Olniček č. 8, prosinec 1983, ročník XXXIV., s. 32.

ŘEŠENÍ: Pan Roman tvrdil, že jej útočník přepadl v posteli. Na první pohled však bylo zřejmé, že v posteli nikdo neležel – byla ustlána. Ohníček č. 9, leden 1984, ročník XXXIV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN ROMAN LŽE?

V telefonu se ozval rozčilený hlas muže, který oznamoval, že z bytu souseda je slyšet volání o pomoc.

Ihned jsem odjel na udanou adresu, kde mě očekával muž, který mě odvedl k bytu pana Romana.

Když se mi podařilo vstoupit do bytu, našel jsem v ložnici spoutaného pana Romana.

Vyprávěl mi, že právě usínal, když se na něho vrhl neznámý muž, který jej omráčil a spoutal.

„Uloupil mi všechny cenné věci. V ložnici byla tma, a tak ani nevím, jak útočník vypadal.“

Pan Roman se velmi divil, když jsem mu řekl, že si přepadení vymyslel.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE OBJEVIL UKRADENÉ AUTO?

Pan Michal ohlásil, že mu bylo odcizeno červené auto, které má SPZ DP 35-13.

„Stálo zde,“ ukazoval mi před domem, v kterém bydlí. „Přijel jsem včera večer z práce, zaparkoval jsem... a dnes ráno jsem zjistil, že auto zmizelo.“

Snažili jsme se auto rychle objevit. Na všech důležitých křižovatkách byly hlídky, které kontrolovaly projíždějící auta.

Zdálo se, že i s tímto autem je vše v pořádku. Řidič se již rozjížděl...

...ale ještě jsem ho požádal, aby mi ukázal technický průkaz.

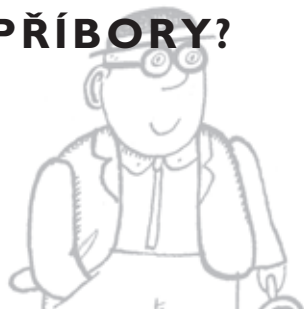
Bylo to sice zbytečné, protože jsem již předem věděl, že jsme našli ukradené auto.

ŘEŠENÍ: Auto, které detektiv Štika kontroloval, mělo SPZ DR 85-18. To však vzniklo tím, že písmeno P bylo přemalováno na R a trojky byly změněny na osmičky.
Ohniček č. 10, leden 1984, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Muž, který přišel první, nemohl přibory odcizit. Paní Vávrová, když prostírala k obědu, by si všimla, že jí chybí. Třetí muž neměl nic, v čem by mohl přibory odnést. Tašku měl pouze muž, který nabízel brožury o pěstování rostlin. Ten se také ke krádeži přiznal.

Ohníček č. 11, únor 1984, ročník XXXIV, s.32

KTERÝ ZE TŘÍ MUŽŮ ODCIZIL STŘÍBRNÉ PŘÍBORY?

Jednou večer mě zavolala moje sousedka, paní Vránová, a s pláčem mi vyprávěla, že jí někdo odcizil větší množství stříbrných přiborů.

„Přišla jsem na to právě ve chvíli, když jsem začala prostírat k večeři. Přibory byly v této zásuvce...“

Jak se ukázalo, musel je ukrást jeden ze z tří mužů, kteří toho dne paní Vrbovou navštívili.

„První přišel ještě před obědem, předváděl mi nový typ vysavače, který byl právě dán do prodeje v nedalekém obchodním domě.“

„Druhý zde byl asi ve tři hodiny a nabízel mi brožury o pěstování rostlin.“

„Asi hodinu po něm přišel třetí a zjišťoval si údaje o odběru elektrického proudu.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA, KTERÝ SEDĚL V PUBLIKU, OBJASNIL POČTÁŘSKÉ UMĚNÍ PSA BIMBA?

V jednom varieté vystupoval zázračný počtář – pes Bimba.

Vypočetl například, kolik je $8 - 5$. Štěkl třikrát. Další úkol zněl: 7×3 .

Pes Bimba štěkl nejprve dvakrát, to určil desítky.

Potom se na chvíli odmlčel.

Po této krátké pauze štěkl ještě jednou – to určil jednotky. Celkem to tedy bylo dvacet jedna

Nebylo těžké objasnit, jak pes vypočítal uložené příklady.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že pes štěkal tak dlouho, dokud měl jeho cvičitel ruce v bok. Jakmile na něho ukázal, pes zmlkl. Ohníček č. 11, únor 1984, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Na komíně pana Janoty byl ještě sníh. Kdyby byl v pondělí ještě doma, zcela určitě by topil v kamnech a sníh na komíně by roztál. Ohniček č. 13, březen 1984, ročník XXXIV, s. 32

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN JANOTA JIŽ V NEDĚLI NEBYL VE SVÉM DOMKU?

Pan Jonáš ohlásil, že v době, kdy byl na zimní rekreaci v Krkonoších, byl vykraden jeho pražský byt. Ke krádeži muselo dojít v pondělí během dne.

„V neděli ale až do večera hustě sněžilo. Z Krkonoš jsem proto odjel v pondělí k večeru, kdy jsem měl jistotu, že silnice budou sjezdné.“

„Před několika dny jsem ztratil náhradní klíč od svého pražského bytu a domnívám se, že ho našel Janota.“

Zajel jsem ihned v úterý s panem Jonášem do Krkonoš a šli jsme k domku, kde bydlel pan Janota. Nebyl doma, ale po chvíli jsme viděli, jak přichází.

Zdálo se, že pan Janota má dobré alibi. Tvrdil totiž, že do Prahy odjel až v pondělí večer – v době krádeže byl tedy ještě ve svém domku v Krkonoších.

Objevil jsem však důkaz, že pan Janota lže. Do Prahy odjel již v neděli.

PROČ DETEKTIV ŠTIKA NEVĚŘIL PANU BOHDANOVI?

Vyšetřoval jsem krádež
v bytě pana Bohdana.

„Tudy lupiči vnikli do pokoje...,
rozbili zámek u dveří...!“

Zeptal jsem se pana Bohdana,
proč říká „vnikli“..., proč se do-
mnívá, že pachatelů bylo několik.

„To je přece samozřejmé..., ukradli mi
ohnivzdornou pokladnu. Sto dvacet
kilogramů neunes jeden člověk.“

„Stála zde..., v rohu. Museli být alespoň
dva.“

Dobře jsem si místnost prohlédl
a pak jsem panu Bohdanovi řekl,
že si vše vymyslel.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si dobře prohlédl místo, kde podle slov pana Bohdana měla stát těžká
pokladna. Kdyby tam opravdu byla, zcela jistě by byl na koberci zřetelně vytlačen její otisk.

Ohníček č. 14, březen 1984, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika usoudil, že autorem by mohl být soused, který křičel, že psovi by nedokázal ublížit. To ale mohl říci jen ten, kdo sám dopis napsal. Detektiv Štika se sousedů pouze ptal, zda jim vadí psí štěkání.

Ohníček č. 15, duben 1984, ročník XXXIV, s. 32

KDO BYL AUTOREM VÝHRUŽNÉHO NEPODEPSANÉ- HO DOPISU?

Přišel za mnou pan Hynek a přinesl mi nepodepsaný dopis, který obdržel minulý týden.

Pan Hynek se domníval, že autorem dopisu by mohl být některý z jeho sousedů.

Šel jsem je navštívit. Každému jsem položil jednu otázku: Vadí vám psí štěkot?

První soused odpověděl na moji otázku záporně. Dodal, že má také psa: „A každý si musí přece občas zaštekát.“

Druhý soused mi řekl, že psí štěkot mu nevadí. Stěžoval si ale na kokrhání kohoutů a kdákání slepic.

Třetí soused na mě začal hned křičet: „Z psího štěkotu mě už brní hlava, ale psovi bych nedokázal ublížit.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN MOJMÍR LŽE?

Vyšetřoval jsem krádež v jednom domě na sídlišti. Pachatel se vyšplhal po okapové rouře domu a přes balkon se rozbitým oknem dostal do bytu.

Přihlásilo se několik svědků, kteří v době krádeže viděli v blízkosti domu podezřelého muže. Popis se hodil na pana Mojžíra.

Šel jsem se za ním podívat do bytu, kde žil se svou sestrou, abych se zeptal, kde byl v noci.

Pan Mojžíra se mě snažil přesvědčit, že s krádeží nemá nic společného.

„Podívejte se, mám již týden nohu v sádře. S ní bych přece nemohl šplhat po okapu.“

Nedalo mi to mnoho práce a usvědčil jsem pana Mojžíra ze lži.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml čerstvých otisků bot před dveřmi bytu pana Mojžíra. Marně se snažil detektiva Štiku oklamat tím, že si na zdravotnou nohu navlékl sádrový obvaz.

Ohníček č. 16, duben 1984, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že ruka, kterou v šatně zahlédl, měla červený náramek. Ten měla také žena, která jako jedna z prvních odcházela z hlediště kina. Ohniček č. 18, květen 1984, ročník XXXIV, s. 32

KDO BYL PACHATELEM KRÁDEŽÍ V ŠATNĚ KINA?

Šel jsem se podívat do kina na nový český film.

Když jsem odkládal svůj kabát v šatně, byl jsem svědkem podivné události.

Mezi kabáty se objevila ruka, která cosi vytahovala z kapsy jednoho pláště.

Bylo zřejmé, že v šatně je zloděj. Než jsem se však dostal k věšákům, pachatel zmizel.

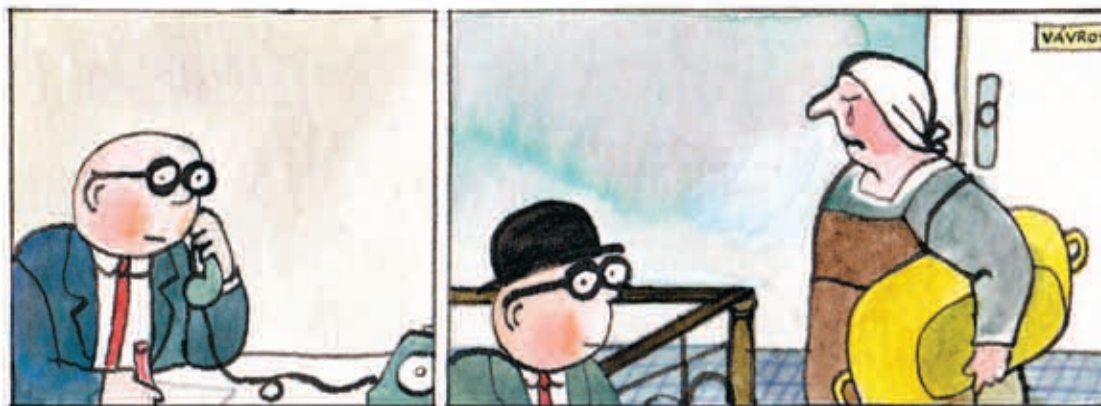

Pravděpodobně se ukryl v hledišti kina mezi diváky. Nebylo však těžké ho najít.

Když představení skončilo, byl ve skupince lidí, kteří vycházeli jako první z hlediště.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PANÍ VÁVROVÁ LHALA?

V telefonu se ozval ženský hlas: „Přijedte hned... Staré náměstí 10... Vávrová“ A tak jsem jel na udanou adresu.

Na schodech jsem potkal plačící ženu: „Někdo ukradl prádlo ze sušárny..., ještě před hodinou tam bylo.“

Nejdřív jsem šel za paní Vávrovou, kterou jsem našel v křesle. Byla v bezvědomí.

Když se vzpamatovala, řekla mi, že vypila sklenici oranžády, která byla zřejmě otrávená.

„Volala jsem vám, ale než jsem mohla všechno říci, tak jsem omdlela.“

Zdálo se, že se všechno stalo tak, jak paní Vávrová vyprávěla... Ale snadno jsem ji usvědčil ze lži.

ŘEŠENÍ: Paní Vávrová odcizila své sousedce prádlo ze šňůry. Předstírala mdloby, aby měla alibi. Kdyby skutečně při telefonickém rozhovoru omdlela, nebylo by sluchátko zavěšeno.
Ohniček č. 19, červen 1984, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že do telefonní budky vešel pan Erik s prázdnou taškou, když ji však opouštěl, byla plná. Muž, který telefonoval před panem Erikem, zanechal v budce balíček s pašovaným zbožím.

Ohniček č. 20, červen 1984, ročník XXXIV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA USVĚDČIL PANA ERIKA?

Zjistil jsem, že se k nám pašují digitální hodinky. Marň jsme však pátrali, kdo prodává toto nezákonně dovezené zboží.

Měli jsme podezření, že jedním z překupníků je pan Erik. Neměli jsme však žádný důkaz o jeho vině.

Sledoval jsem pana Erika a všiml jsem si, že téměř denně chodí telefonovat z budky na rohu Bílé ulice.

Bylo tomu tak i ve čtvrtek. Chvilku však musel před budkou čekat, protože právě někdo telefonoval.

Svůj telefonický rozhovor pak skončil velmi rychle a vracel se nejkratší cestou ke svému bydlišti.

Pochopil jsem, jak pan Erik získává pašované zboží. Svoji vinu doznal.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO PŘÍTEL LŽE?

Byl jsem na návštěvě u svého přítele Aleše. Hraje závodně košíkovou a rád se chlubí svými úspěchy.

Ukazoval mi album fotografií ze zápasů svého mužstva.

Na jeden snímek mě zvláště upozornil: „Všimni si,...

...právě střílím rozhodující koš. Dal jsem ho třicet sekund před koncem zápasu za stavu 88:88.“

„Mužstvo mou zásluhou vyhrálo 90:88 a získalo mistrovský titul.“

Když jsem si prohlédl celé album, řekl jsem svému příteli: „Tvé mužstvo vyhrálo, ale vítězný koš vstřelil někdo jiný.“

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že na snímku, který měl dokumentovat vítězný koš jeho přítele, byl již výsledek 90:88. (Aleš však měl v této chvíli míč ještě v rukou.)
Ohniček č. 21, červenec 1984, ročník XXXIV., s. 32

R E Š E N Í : Detektiv Štika si všiml, že telefonní sluchátko není zavěšeno. Když se všechno odehrálo, jak Jarka vyprávěl, musel by detektiv Štika slyšet ve svém sluchátku podezřelé zvuky. (Omníček č. 22, červenec 1984, ročník XXXIV, s. 32)

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JARKA LŽE?

Z telefonní ústředny mně přepojili zajímavý hovor. Dětský hlas mi plačtivě oznamoval:

„Jsem Jarka Hanák z Labské 4. Někdo se dobývá do našeho bytu. Už jsou...“

Hlas se odmlčel..., v telefonu bylo ticho. Spěchal jsem na udanou adresu.

Otevřeným oknem jsem spatřil chlapce, který ležel v bezvědomí na zemi.

Když jsem ho vzkřísil, vyprávěl, že do bytu vniklo několik kluků...

„Právě když jsem s vámi hovořil, tak mě omráčili. Vzáli všechny peníze, které jsem dostal od maminky na nákup.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA ZJISTIL, KDO ODCIZIL KOLÁČE?

Jednou v létě jsem navštívil pionýrský tábor. Děti mě požádaly, abych jim vyprávěl o své práci.

Byli jsme právě v nejlepším, když přiběhl udýchaný chlapec.

„Ztratilo se nám z kuchyně deset borůvkových koláčů... Ještě v poledne jsem je přepočítával!“

Pak se obrátil ke mně a řekl: „Vy jste detektiv... tak vypátrejte, kam se ztratily!“

Byl to skutečně neobvyklý „případ“. Své pátrání jsem začal tím, že jeden táborník za druhým přicházel za mnou do stanu.

Podařilo se mi brzy „pachatele“ objevit a usvědčit.

ŘEŠENÍ: Ve stanu musel každý na detektiva Štiku vyplánout jazyk. „Pachatelé“ ho měli zbarvený od borůvek.
Ohniček č. 23, srpen 1984, ročník XXXIV., s. 32

ŘEŠENÍ: Petr přišel na nádraží pozdě, protože místo toho, aby ihned vyšel, snědl napřed ovoce z misky na stole.
Ohníček č. 24, srpen 1984, ročník XXXIV, s. 32

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE HO PETR PODVEDL?

Poprosil jsem svého synovce Petra, aby šel místo mě na nádraží. Měl jsem se tam ve čtyři hodiny setkat s jedním svým přítelem.

„Mám na cestu deset minut – určitě tam budu včas.“ – „Počkejte na mě před vchodem. Přijdu asi v půl páté.“

„Spolehni se..., vše zařídím,“ slíbil mi Petr. Věřil jsem, že úkol splní, protože mého přítele dobře znal.

V půl páté jsem přišel k nádraží a Petr mi sdělil: „Tvůj přítel zřejmě nepřišel. Byl jsem zde přesně ve čtyři hodiny.“

Vracel jsem se s Petrem domů. Stále jsem cestou přemýšlel, proč můj přítel nebyl na nádraží.

Když jsme vstoupili do mého bytu, bylo mi vše jasné. „Podvedl jsi mě, Petře! Na nádraží jsi přišel pozdě.“

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE PAN ROBERT LŽE?

Pan Robert byl v podezření, že pytláci v oboře, která byla nedaleko jeho domku.

Stále se snažil dokazovat, že s nezákonným lovem zvěře nemá nic společného – „Právě odjíždím za svou sestrou do města. Je mi tu samotnému smutno.“

Zaměstnanci lesní správy zjistili, že v době, kdy měl být pan Robert u své sestry ve městě, opět někdo nalíčil drátěná oka.

Šel jsem znovu za panem Robertem do jeho domku. Bylo však zamčeno.

Na zpáteční cestě jsem ho potkal na lesní pěšině. Na moji otázku, kde byl v minulých dnech, odpověděl:

„Když jste byl naposledy u mě, tak jsem vám řekl, že odjíždím k sestře do města. Celý týden jsem tu nebyl.“ Důkaz o tom, že lže, byl v jeho domku.

REŠENÍ: Muž tvrdil, že před přepadením ležel v posteli. Ta však vůbec nebyla rozestlaná. Přepadení jen předstíral. Ohnivček č. 2, září 1984, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE K PŘEPADENÍ NEDOŠLO?

Vracel jsem se pozdě v noci domů. Náhle jsem z nedalekého domku zaslechl volání o pomoc. Když se mi podařilo vniknout dovnitř, našel jsem v koupelně muže v pyžamu.

Vyprávěl mi, že jej přepadli dva neznámí muži. „Omráčili mě, a když jsem se probudil z bezvědomí, zjistil jsem, že jsem v zamčené koupelně.“

Chtěl jsem, aby útočníky podrobně popsal... „Vím jen, že měli tmavé šaty. Ležel jsem již v posteli a právě jsem usínal.“

Přepadený muž také zjistil, že se mu z bytu ztratilo několik cenných předmětů a deset tisíc korun v hotovosti.

Když jsem si vše znovu a důkladně prohlédl, došel jsem k závěru, že k žádnému přepadení nedošlo.

KDO BYL PACHATELEM KRÁDEŽE?

Paní Hradecká mi oznamovala, že viděla, jak z okna domku nedaleko jejího bydliště vyskočil muž. „V ruce měl krabici a vběhl do restaurace U Zelené lípy.“

Zašel jsem do restaurace, kde jsem zastihl pět osob – čtyři muže a jednu ženu.

Dvěma mužům dosvědčil číšník, že jsou v restauraci již nejméně dvě hodiny – žena byla mimo podezření.

Třetí muž tvrdil, že v restauraci je stálým hostem, „Dobře jsem se navečeral a teď si ještě objedná šálek kávy.“

Čtvrtý muž mě ihned přesvědčoval, že s krádeží v domku nemá nic společného. „Živím se poctivou prací!“

Všiml jsem si také krabice, o které mluvila paní Hradecká. Pachatele krádeže jsem nemusel usvědčovat, usvědčil se sám.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si vzpomněl, že jeho přítel odkládal fotografický aparát u chaty, která měla záhony červených růží, nikoli žlutých. Ohníček č. 4, říjen 1984, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE SE JEHO PŘÍTEL MÝLÍ?

Procházel jsem se se svým přítelem v jedné rekreační oblasti kolem hezkých dřevěných chat a pestrých zahrádek.

S pýchou mi vyprávěl, že se sám podílel na vzniku toho pěkného místa.

Ukazoval mi také plánek, kde bylo nakresleno, co ještě bude vybudováno v dalších letech.

Když jsme se vraceli domů, můj přítel si vzpomněl, že u jedné z chat odložil svůj fotografický aparát.

„Tady jsem si ho položil... a zřejmě mi ho vzal někdo z té chaty!!!“

Vysvětlil jsem příteli, že se mýlí, a řekl jsem mu také proč.

JAK DETEKTIV ŠTIKA DOKÁZAL, ŽE PŘESTUPKU PROTI PRAVIDLŮM SILNIČNÍHO PROVOZU SE DOPUSTIL MUŽ V KLOBOUKU?

Po lesních cestách je jízda autem zakázána. Proto mě také jeden turista upozornil, že právě před chvílí na tomto místě vjel z lesa automobil...

„Byla to červená škodovka a řídil ji dlouhý muž silnější postavy s kloboukem na hlavě.“

Po několika kilometrech jsem dojel k motorestu, před kterým na parkovišti stála červená škodovka.

Zašel jsem do restaurace, odkud po chvíli odcházeli dva muži. Jeden byl silnější postavy, dlouhý, s bílým kloboukem, druhý byl malý a v ruce měl čepici.

Zeptal jsem se, kterému z nich patří červené auto. Jako majitel se přihlásil muž se sportovní čepicí.

Zavolał jsem k autu také muže v klobouku a dokázal jsem mu, že to byl on, kdo hrubě porušil zákaz vjezdu do lesa.

REŠENÍ: Detektiv Štika si prohlédl obě kola i auta. Snadno poznal, že disky Petrova auta mají čtyři otvory a Karlovy jen tři. K záměně rezervních kol nedošlo, protože Karlovi správně patřilo to, co mělo tři otvory v disku.
Ohníček č. 6, listopad 1984, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA PŘESVĚDČIL PETRA, ŽE SE MÝLÍ?

Dva mí přátelé Karel a Petr mě zavolali k zajímavému sporu. Měli společnou garáž a Petr obvinil Karla, že mu vyměnil rezervní kolo.

„Měl jsem ho ve výborném stavu. A toto? Vzorek není téměř vidět,“ rozčiloval se Petr.

Požádal jsem Karla, aby mi ukázal své rezervní kolo.

„To je moje kolo,“ křičel Petr a důrazně žádal Karla, aby mu je ihned vrátil.

Prohlédl jsem obě kola i auta a řekl jsem Petrovi, že se mýlí. „Karel ti kolo nevyměnil. Měl by ses mu omluvit za nepravdivé nařčení.“

KOHO DETEK- TIV ŠTIKA OZNAČIL JAKO MOŽNÉHO PACHATELE KRÁDEŽE?

Na jednom zámku v jižních Čechách se konal slavnostní koncert. Mimořádný úspěch mělo vystoupení sólisty, který hrál na trubku.

Po skončení koncertu obecenstvo odešlo, a hudebníci spolu se mnou a správcem si ještě prohlíželi cenné sbírky uchovávané na zámku.

Pak se i oni rozloučili. Doprovodili jsme je až k hlavní bráně.

Za chvíli za mnou přiběhl rozčilený správce. „Ztratil se zlatý svícen. Víím zcela určitě, že před koncertem byl ještě na svém místě. Nikdo do této komnaty nevstoupil!“

Na to jsem řekl správci: „Z obecnstva zde skutečně nikdo nebyl, ale byl tu...“

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika věděl, že v komnatě se zlatým svícem byli hudebníci. Všiml si také, že při odchodu ze zámku měli všichni své nástroje v pouzdrích – pouze trumpetista nesl v jedné ruce pouzdro a v druhé trubku. Nebylo těžké uhodnout, že do pouzdra mohl schovat odcizený svícen.
Ohníček č. 8, prosinec 1984, ročník XXXV, s. 32

ŘEŠENÍ: Petr si všiml, že nedaleko ohniště leží lupá. Věděl také, že zvětšovací sklo může soustředit sluneční paprsky tak, že jsou schopny zapálit oheň. Ohniště č. 9, leden 1985, ročník XXXV, s. 32

CO ŘEKL PETR DETEKTIVU ŠTIKOVÍ?

Byl krásný slunečný den a u řeky jsem se setkal se skupinou dětí.

Vyprávěly mi, co zajímavého objevily na nedaleké louce. „Podívejte, to je veliký brouk.“

Měly také připraveno ohniště, ale nikdo z nich neměl zápalky. Slíbil jsem jim, že jim pomohu. „Rozdělám oheň bez zápalek!“

Nechte mě deset minut o samotě... a po mém návratu se pokuste zjistit, jak jsem to dokázal.“

Když se děti vrátily, na břehu řeky již plápolal malý ohýnek. Dlouho ho okukovaly...

...až najednou ke mně přiběhl Petr a šeptem mi řekl, že už ví, jak se mi to podařilo.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JANA LHALA?

Pan Boleslav mi s nadšením vyprávěl o své dceři. „Jana je skvělá zpěvačka...!“

„Vidíte..., právě odjíždí na koncert. Měl byste si ji někdy poslechnout.“

„Má slíbeno, že s ní brzy natočí první gramofonovou desku.“

K večeru se Jana vrátila s obrovskou kyticí šeříku. Chlubila se, že květiny dostala od nadšených posluchačů.

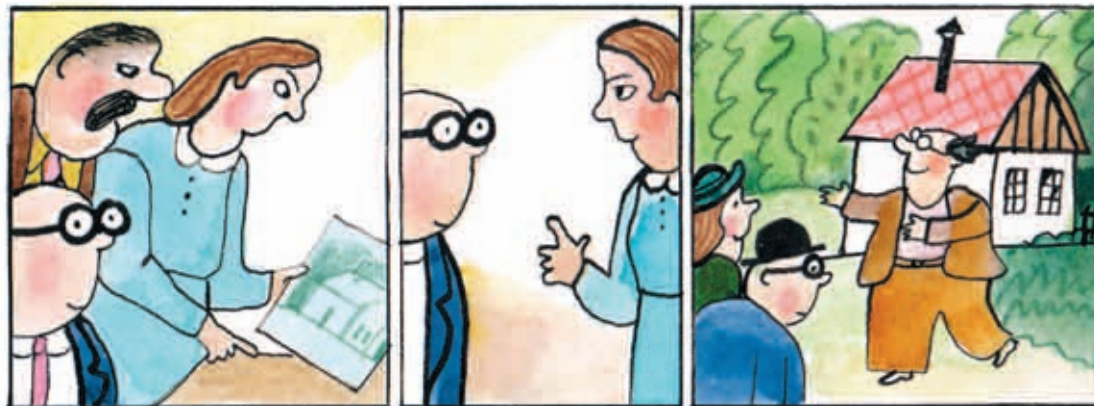
Ještě chvíli jsem poslouchal Janino vyprávění, a pak jsem se s oběma rozloučil.

Panu Boleslavovi, který mě provázel, jsem řekl: „Jana vám lhala, ty květinové dary si vymyslela.“

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že když Jana odjížděla, byl šeřík před vilkou obsypán květy. Večer, když se loučil s panem Boleslavem, jich však hodně ubylo. Jana si kyticí šeříku natrhala sama, aby se mohla chlubit svým úspěchem.
Ohniček č. 10, leden 1985, ročník XXXV, s. 32

REŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že k domku nevede ani přívod elektrického proudu, ani nebylo vidět telefonní dráty. Také na střeše nebyl komín, který by patřil ke krbu. Krb, telefon i elektrické osvětlení, to vše mělo vzbudit dojem komfortního vybavení domku. Nic z toho však nefungovalo.
Ohníček č. 11, únor 1985, ročník XXXV, s. 32

PROČ DETEKTIV ŠTIKA NEDOPORUČIL SVÝM PŘÍBUZNÝM KOUPI DOMKU?

Moji příbuzní, strýc Ondřej a teta Alžběta, mi ukazovali fotografii domku, který chtěli koupit.

„Je sice na samotě, ale je prý tam elektrikar, telefon..., a především překrásné okolí.“

Jel jsem se na domek podívat s tetou. U dveří nás přivítal jeho majitel.

Vše nám ukázal... Tetě se líbil především veliký krb.

Omluvil se však, že v domku nesvítí světlo. – „Došlo k nějaké poruše v elektrárně, ale vše bude brzy v pořádku.“

Když jsme se vrátili domů, řekl jsem strýci, aby domek nekupoval.

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, KDO JE PACHATELEM?

V jedné z postranních ulic malého města došlo k přepadení chodce.

Postižený muž mi vše podrobně vyprávěl: „Zde na mě namířil pistoli a v druhé ruce držel tento papír...“

„Jakmile jsem mu dal peníze a hodinky, papír zahodil a utekl.“

Z loupeže jsem podezíral tři muže. Jeden z nich se právě chystal na hory a tvrdil, že s přepadením nemá nic společného.

Druhý mi vyprávěl, že byl celý týden u svého bratra na Moravě. „Právě jsem se od něho vrátil.“

Třetí mě přesvědčoval, že již dva dny leží v posteli. „Mám velikou horečku, vůb-b-b-bec jsem ne-vyšel z d-d-domu.“

ŘEŠENÍ: Pachatelem byl muž, který koktal. Zakryl svoji vadu tím, že výhrůžku napsal na papír.
Olniček č. 12, únor 1985, ročník XXXV, s.32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že střepy z rozbitého okna jsou před domkem. Okno rozbil pan Horký zvnitřku. Kdyby došlo skutečně k násilnému vniknutí do domku, musely by střepy být v místnosti. Ohníček č. 13, březen 1985, ročník XXXV, s. 32

JAKOU CHYBU UDĚLAL PAN HORKÝ?

Přišel za mnou pan Horký a požádal mě o pomoc. Tvrdil, že byl okraden.

Přijeli jsme k jeho domku.

Hned mě vedl do jednoho z pokojů. „Stalo se to dopoledne, když jsem byl v práci...“

„Vidíte..., zloděj rozbil okno, vlezl do pokoje a odnesl odtud dva obrazy. Ještě že jsem je měl pojištěné.“

Prohlédl jsem si dobře okno i zvenku a zajímal jsem se také o okolí domku.

„Udělal jste jednu chybu,“ řekl jsem panu Horkému. „K žádné krádeži u vás nedošlo.“

PODLE ČEHO URČIL DETEK- TIV ŠTIKA PACHATELE?

Ve skladišti potravin, které bylo na okraji města, došlo brzy ráno ke krádeži.

V jeho blízkosti jsme našli v blátě čerstvé otisky koňských kopyt. Dovedly nás až k asfaltové silnici...

Přihlásil se také svědek, který tvrdil, že u skladiště viděl bílého koně. „Jezdec však u něho nebyl.“

Asi tři kilometry od skladiště byly stáje jezdeckého klubu. Měli zde také bílého koně.

Na moji otázku, kdo se ráno projížděl na běloušovi, jsem od všech dostal zápornou odpověď.

Znovu jsem si všechny koně prohlédl a bylo mi jasné, kdo byl ráno s běloušem u skladiště.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že bílý kůň má třmeny zavěšeny mimořádně vysoko. Běloušův jezdec musel být proto velmi malý. Takovou postavu měl muž v červeném svetru.
Ohniček č. 14, březen 1985, ročník XXXV, s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika půjčil panu Krátkému auto, které mělo téměř nové pneumatiky. Když ho pan Krátký vrátil, měly pneumatiky zcela sjezý vzorek. Ohlášek č. 15, duben 1985, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEJ CHCE PAN KRÁTKÝ PODVĚST?

Můj přítel mě požádal, abych panu Krátkému na několik dnů půjčil své auto.

Velmi se za něj přimlouval, a tak jsem jeho prosbě vyhověl.

Pan Krátký s autem odjel, ale za dva dny mi telefonoval, že mi auto chce již vrátit.

Když jsme se opět setkali u mé garáže, viděl jsem, že mě pan Krátký chce podvést.

Otevřeně jsem mu řekl: „Máte hodinu na to, abyste napravil svůj podvod.“

Pan Krátký se s autem za hodinu vrátil, ale tentokrát již bylo vše v pořádku.

KDO STŘÍLEL A PODLE ČEHO TO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL?

Pan Svatopluk mi sdělil, že po něm bylo střeleno z pistole. Vzápětí volal pan Matěj, který mi oznámil, že mu někdo prostřelil okno.

Jel jsem nejprve k panu Svatoplukovi, který mi ukazoval, kudy střela vznikla do jeho bytu.

Tvrdil, že pachatelem je pan Matěj, který měl okna svého domku přímo proti němu.

Šel jsem se podívat do bytu pana Matěje, abych se přesvědčil, jak to bylo se střelbou u něho.

Ten velmi energicky prohlásil, že to byl pan Svatopluk, který po něm střelil.

Dobře jsem si prohlédl celý pokoj a zaujala mě zejména velká knihovna.

ŘEŠENÍ: Střelil pan Matěj. Čistil svou pistoli, a protože zanedbal nutná bezpečnostní opatření, došlo k nečekanému výstřelu. Kdyby střílel pan Svatopluk, střela by prolétla nejen oknem, ale poškodila by nutně i sklo v knihovně pana Matěje.
Ohniček č. 17, květen 1985, ročník XXXV, s. 32

ŘEŠENÍ: Spolupracovník detektiva Štilky se díval na papír s číslem spisu obráceně. Místo OS 08 6609 četl 6099 80 SO. Ohníček č. 18, květen 1985, ročník XXXV, s. 32

JAK DOŠLO K ZÁMĚNĚ SPISŮ?

Potřeboval jsem ke své práci jeden starší spis z archivu.

Napsal jsem jeho číslo na kousek papíru, který jsem položil na svůj psací stůl.

Jednoho ze svých spolupracovníků jsem požádal, aby mi spis připravil na druhý den ráno.

Ráno jsem však byl překvapen, když spis, který jsem držel v ruce, se týkal úplně jiného případu.

Znovu jsem se podíval na číslo spisu, který jsem obdržel, a pochopil jsem, jak došlo k záměně.

PODLE ČEHO DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE MAJITEL CHATY LŽE?

Chtěl jsem si koupit menší chatu, kam bych mohl jezdit na dovolenou.

Odpověděl jsem na inzerát, ve kterém se nabízela k prodeji taková chata, jakou jsem si představoval.

Jel jsem si ji prohlédnout a docela se mi líbila. Nefungovala však elektrika, ačkoliv vypínače byly na několika místech.

„To je maličkost, kterou v několika dnech odstráním,“ tvrdil pan Tomeš.

Chyběly také jedny dveře. Majitel chaty mi vysvětlil, že je právě natírá.

A skutečně, u chaty stály dveře a u nich plechovka s barvou. Poznal jsem však, že pan Tomeš lže. Chatu jsem nekoupil, protože jsem nevěřil v jeho sliby.

ŘEŠENÍ: Pan Tomeš tvrdil, že chybějící dveře bude právě natírat. Detektiv Štika si však všiml, že panty na dveřích jsou jen dva, kdežto na rámu v místnosti jsou tři.
Ohniček č. 19, červen 1985, ročník XXXV, s. 32

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že z komína domku pana Gabriela se kouří. Bylo tedy jasné, že nemohl být tři dny mimo domov. Ohniček č. 20, červen 1985, ročník XXXV, s. 32

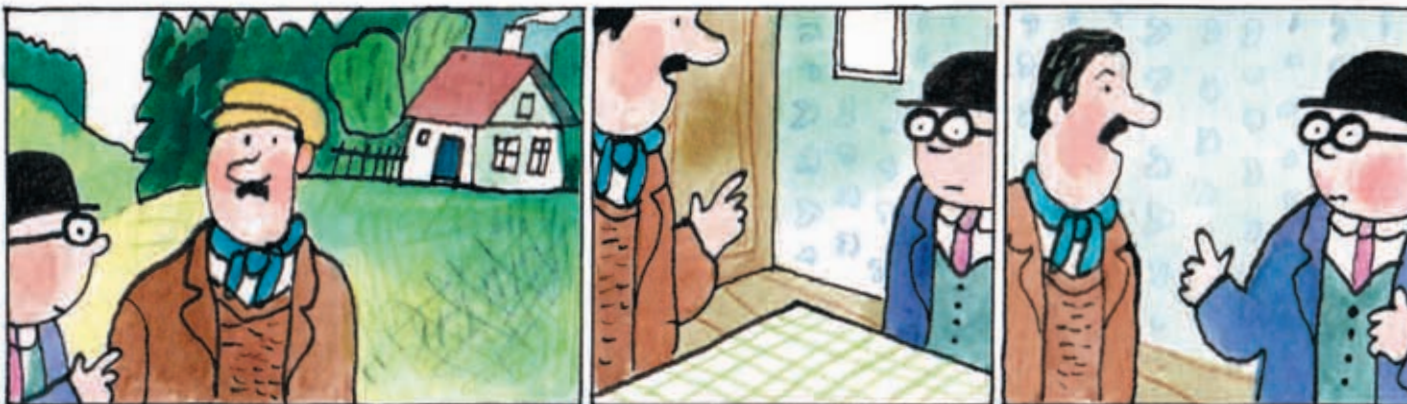
PROČ DETEKTIV ŠTIKA NEVĚŘIL PANU GABRIELOVI, ŽE BYL TŘI DNY U BRATRA?

Tento případ se stal již před mnoha lety. Ale pamatuji se na něj jako dnes.

Na jednom úseku státních hranic docházelo již delší dobu k čilé činnosti pašeráků.

Mezi podezřelými byl i pan Gabriel. Když jsem dostal zprávu, že v noci opět došlo k pokusu o to propašovat zboží přes hranice...

...vypravil jsem se ráno za ním. Potkal jsem ho na pěšině, která vedla k jeho domku.

Pan Gabriel mě pozval dále a rozhovořil se o tom, že se právě vrací od svého bratra. „Byl jsem u něho tři dny... Pomáhal jsem mu opravit střechu jeho domku...“

Řekl jsem Gabrielovi, že jeho vyprávění nevěřím, protože...

JAK DETEKTIV ŠTIKA POZNAL, ŽE JEHO PŘÍTEL ZAJÍCE NESTŘELIL?

Dobře pozorovat okolí a všimnout si maličkostí patřilo vždy k mým pracovním zásadám. Pomáhalo mi to i při jednání s přáteli.

Jednou jsem na lesní cestě potkal svého přítele Karla, který se vypravil na hon. „Jdu na zajíce...“

Popřál jsem mu hodně zdraví, i když jsem věděl, že Karel žádným lovcem není.

K večeru jsem se s ním znovu setkal na kraji vesnice. S pýchou mi ukazoval svůj úlovek.

Zajíci to byli opravdu pěkní, ale Karlovi jsem řekl: „Od koho jsi je koupil?“

Karel se přiznal, že zajíce skutečně nestřelil. Chtěl však vědět, jak jsem to poznal.

ŘEŠENÍ: Detektiv Štika si všiml, že Karlův pás s náboji byl večer stejně tak plný jako na začátku jeho „lovu“. Bylo zřejmé, že nevystřelil ani jeden náboj.
Ohníček č. 21, červenec 1985, ročník XXXV, s. 32.

ŘEŠENÍ: Pachatelem byl muž, který odcházel z plovárny s kbeličkem naplněným pískem. Ukryl do něho odcizené hodinky. Ohníček č. 22, červenec 1985, ročník XXXV, s. 32

JAK DETEKTIV ŠTIKA ODHALIL PACHATELE?

Každý rok dochází v letní sezóně na plovárnách k drobným krádežím. K jedné z nich došlo i v době mé dovolené.

Spokojeně jsem se opaloval na písčné pláži překrásného rybníka....

...když jsem si všiml, že právě nedaleko mne jedné ženě někdo odcizil hodinky.

„Tady ležely..., jen jsem na chvilku odběhla do vody..., a jsou pryč!“

Dobře jsem se rozhlédl kolem sebe a všiml jsem si jedné maličkosti a...

...při odchodu návštěvníků z plovárny se mi podařilo odhalit pachatele krádeže hodinek.

JAK DETEKTIV ŠTIKA ODHALIL PACHATELE KRÁDEŽÍ?

V blízkosti nově budovaného sídliště docházelo již několik týdnů k nočním krádežím.

Domnívali jsme se, že jejich pachatelem by mohl být někdo, kdo se na stavbu přihlásil jako brigádník.

Vyžádal jsem si seznam nově přijatých zaměstnanců a vydal jsem se za nimi na staveniště. Jeden z nich obsluhoval míchačku.

Druhý, ještě s několika dalšími zedníky, nahazoval omítku uvnitř novostavby.

Třetího jsem pozoroval, jak připravuje větší množství sádry. Jednoho ze tří mužů se mi podařilo usvědčit jako pachatele krádeží.

Být to ten, který se za zedníka jen vydával, a nikdy předtím na žádné stavbě nepracoval.

ŘEŠENÍ: Pachatelem krádeží v okolí novostaveb byl muž, který připravoval sádku. Skutečný zedník by nikdy nelil vodu do suché sádky, protože pracovní postup je právě opačný.

Ohniček č. 23, srpen 1985, ročník XXXV, s. 32.

EDIČNÍ POZNÁMKA

I. září 1971 se v časopise Ohníček poprvé představil detektiv Štika. Za inspiraci kriminálních případů s hádankou zpracovaných formou komiksu posloužil pravděpodobně detektiv Ludovic, později Ludo, který se proslavil v časopise Pif. Náměty pro *Otazníky detektiva Štíky* psal Jiří Lapáček (1924–2000), který však nebyl uváděn mezi autory – z pochopitelných důvodů, jeho manželka Marie Lapáčková, byla šéfredaktorkou Ohníčku po celou dobu jeho trvání, a náměty psal spíše pro své potěšení. Sám tehdy pracoval jako náměstek jednoho z ředitelů nakladatelství Albatros, později se stal šéfredaktorem Zlatého máje, kritického měsíčníku věnujícího se dětské literatuře.

Ilustrátorem komiksů byl stálý spolupracovník redakce Ohníčku Jiří Kalousek (1925–1986), nápaditý a originální výtvarník s nezapomenutelným rukopisem, který od roku 1971 též ilustroval seriál *Obrázková kronika českých dějin* v časopise Mateřídouška, později s úpravami souborně vydaný v knize *Obrázky z českých dějin a pověstí* (1980). Pro Jiřího Kalouska bylo kreslení detektiva Štíky vyloženým potěšením, ale ani on netušil, že neohrabaný detektiv v buřince bude tak oblíbený, že se stane jedním z nejdéle vydávaných komiksů u nás: Jiří Kalousek jej kreslil celých 15 let až do své smrti. Detektiv Štika prošel šestnácti ročníky Ohníčku a celkem vzniklo bezmála 380 příběhů.

První případy byly vytvářeny „ve spolupráci s Hlavním velitelstvím VB, které také věnovalo odměny pro 10 správných luštitelů“. Upřímně řečeno, ani scenárista ani výtvarník se s příslušníky Veřejné bezpečnosti o případech detektiva Štíky nikdy neradili, ale je pravdou, že VB přispívala cenami pro vítěze. V následujícím čísle čtrnáctideníku byla pak vždy zveřejněna správná odpověď i vylosování výherci. Tímto způsobem byl komiks prezentován i ve třech dalších ročnících. Detektiv Štika byl tak oblíbený, že se v čísle 10 ročníku XXII objevil dokonce na obálce. V ročníku XXVI, který vycházel v letech 1975/76, se však detektiv nečekaně odmlčel a připomněl se pouze v prázdninových dvojčíslech – už „nespo-

lupracoval“ s Veřejnou bezpečností, případy nebyly soutěžní a jejich řešení si mohli čtenáři přečíst vzadu v časopise. Hned od následujícího ročníku XXVII se širokovný detektiv ovšem vrátil natrvalo – objevoval se v Ohníčku opět pravidelně, černobíle a s řešením prozrazeným vzadu ve stejném čísle. V ročníku XXVIII (1977/78) se řešení případů uvádělo po straně přímo u komiksu, tak jako je tomu v naší knize. Počínaje jubilejním ročníkem XXX (1979/80) došlo k významné změně – komiks začal být barevný a od té doby až do jeho ukončení vycházel na zadní straně obálky, opět s řešením po straně.

V pozdějších vydáních se některá témata případů opakovala, buď se komiks odehrával ve stejném prostředí (viz cyklistické závody na str. 15 a 79), nebo využíval obdobné pointy, jako je vyvěšené sluchátko v příbězích na str. 58, 93 a 96, anebo vznikl jako barevná varianta k již dříve vydanému černobílému příběhu, např. na stranách 36 a 113.

Naše kniha představuje pouhou třetinu všech vydaných *Otazníků detektiva Štíky*; výběr byl podřízen portfoliu originálů, které jsou dnes k dispozici a které redakci laskavě zapůjčil syn malíře Jakub Kalousek. V textu jsme ponechali dobové reálie, protože pro pamětníky budou úsměvnou a možná nostalgickou připomínkou jejich dětství a pro současné děti zajímavým historickým detailem z dob, kdy žádný zločin nebyl dokonale a případy řešil slavný detektiv Štika.

Ondřej Müller

Ostřemíky s detektivem Siky

Ilustrace Jiří Kalousek
Texty Jiří Kalousek a Jiří Lapáček

Grafická úprava Magda Fišerová
Vydalo nakladatelství Albatros v Praze roku 2012
ve společnosti Albatros Media a. s.
se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4, číslo publikace 16 141
Odpovědný redaktor Ondřej Müller
Technická redaktorka Arnoštka Svobodová
Vytiskl
I. vydání

Pro děti od 5 let

www.albatrosmedia.cz

 ALBATROS MEDIA a.s.

